

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.—fill.
Félévre . . . 4 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egyes szám ára 20 fill.

Kiadóhivatal:
Zrinyi-tér 46. sz.

Hol az előfizetések és a
hirdetések
elfogadtatnak.

DÉLSOMOGY

Szerkesztői iroda:
Zrinyi-tér 46 sz.

hová a lap szellemi
részét illető minden
közlemény intézendő.

Kéziratot
vissza nem adunk.

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Divatos jelszavak.

(N.) Az elmúlt héten a szigetvári polgári iskolát építő kőművesek sztreikoltak. Az volt a kivánságuk, hogy a munkaadó szállítsa le 2 órával a munkaidőt. Nem béremelést akartak, hanem a munkaidő leszállítását.

Ez volt — tudunkkal — várme-gyénkben az első sztreik. Az a rém, mely a mult század második felétől kezdve befutotta az egész civilizált világot és megingatta az ipartöke trónusát, — nálunk is felütötte fejét.

Ha valójában szociális mozgalom volt a szigetvári, akkor ez nagyon komoly dolog, mely bő anyagot nyújt a gondolkodásra. Akkor ez a szociá-lizmus hódítását jelenti szűz talajon, mely eddig nem volt kedvező az ilyen penész gombák fejlesztésére. Éppen azért a szociá-lizmus hatalma nyilatkozik meg benne. És következtetést enged arra, hogy az a csemete, melynek a töke tulkapásai hintették el magvát és a munkásnép verejtéke öntöz, meg fog izmosodni és meghozza fanyar gyümölcsét.

Vajjon igazán szociális mozgalom volt-e a szigetvári? Az igazi szociális sztreiknak az adja meg a jellegét, hogy a jogban gyökeredzik. Nem a tételes törvény, vagy jogszokás által alkotott jogban, hanem az emberek lelkébe oltott igazságérzetben. Mikor az a bányamunkás, aki a bányában született, aki gyermek kora óta hajnaltól napestig a bánya sorvasztó levegőjében töri a kösznet, akinek minden lépte mögött a halál leleselkedik, — munkaidő leszállítást kíván, hogy agyonzsarolt tagjainak pihenőt szerezzen, bér felemelést kér, hogy a testlő munkához jobb táplálékkal több erőt gyűjtsön: akkor annak az agyongyötört proletárnak az igazság a méltatlanság érzete sugja, hogy igaza van. Mert ura kenyéradója fáradtság nélkül az ő verejtékén hizik. Az ember vele született joga követeli, hogy az ellentétek a méltányosság arányában kiegyenlítettessenek. A szociá-lizmus hasonló viszonyok között önmagát indokolja. És ebben rejlik hatalma és veszélyessége.

Szerencsére a mi fiók szociá-lizmusunk nem ez a rém, hanem csak

afféle kóczból kitömött krampusz, ami ujjaink nyomintására felüti fejét a skatulyájából és a gyerekeket ijesztgetjük vele. A szigetvári szociá-lizmusból az hiányzik, ami azzá tenné, a jog, az igazság. Az egész mozgalom nem egyéb, mint műkedvelő előadás. Egy pár fajankó itt-ott elleset egy-két divatos szociális jelszót, ezt nagy hangoosan elszavalta és a tömeg pedig utána mormolta. A rendőri hatóság is annak tekintette. A legmérgeesebben szá-jaskodókat lecsukatta, a nyáj pedig szétugrott a csendőr szuronyok láttára. Végül azt mondta, nem játszunk tovább és munkába állott.

Igen, ennek a mozgalomnak hiányzott a fundamentuma, az igazság. Kőművesekről van szó. Ez a mester-ség alig ad munkát az év egyik felében. 6 hónapig munka szünet van. Az igazság hát megkívánja, hogy a 6 hónapos munkaidőt alaposan felhasználják. Hisz ez alatt kell szerezni a téllenség idejére is. Így a munkaidő hosszabb, és annak is kell lennie, mint más munkánál, melyet az év valamennyi napján üznek. Szigetvárott emberemlékezet óta a kőműves mun-

Egy ember.

A komédiás koesi egyik zugában gubbaszt egy nyomorék test. Tarka rongyokkal fedett vékony lábszárait maga alá huzva, esöngösipkás fejét a koesi oldalának támasztja.

Kekes gyűrűkkel körített, beesett szeméi le vannak hunyva, száraz pergamen sárga arczáról, leri az inség. Aluszik. Talán álmodik is egy boldogabb jövőről, hol kevesebb jut neki az ütlegből, több a kenyérből. Hát van joga a föld salakjának álmodni jobb létről? Kinek bűn volt a fogantatása, nyomor a bölesője? Kik voltak szülei? Senki, sem ismerte őket. Ott termelt, mint mérges gomba, az utcza sarában, valamilyik lebuj büztől, szennytól miazmás levegőjében. Ez volt első éltetője, itt pillantotta meg először a napvilágot. Az édes anyatej keserű lehetett neki az átoktól, mivel szülője sujtotta.

Mikor 5 éves lett anyja eladta egymeszely pálinkáért egy iszákos vén csalónak, ki azzal ámitotta az embereket, hogy világtalan. Ezt vezette utczasarkokra, népesebb

helyekre, hol remegő szánalmas hangon könyörgött alamizsnát szegény vak öregapja számára. Ártatlannak látszó szelid szemeivel, melyekből soha sem hiányzottak a könyvek, sok jölelkű urnak nyitotta meg tárczáját. Ha jól jövedelmezett az „üzlet“ s ha a fillérek közé került egy-két ezüst hatos is, nevelő apja földig itta magát a gyerek pedig gyufaskatulyákat kínálgatott a járökelőknek. Jaj volt, ha keveset adott el; gyakran véresre verve napokig nem tudott lábra állani. Hogy nyomoruítul el nem veszett, egyik-másik jószívű szomszédnak érdeme.

Ez erkölcsök a jó és rosszra egyaránt fogékony gyermeki kebelben alkalmas talajra találtak, gyorsan kicsirzottak s meg érett a gyümölcs.

Egy szép napon a fiu elszökött, s megsaporodott egygvel az ifju ganosztevők száma.

Lopott, csalt, ha alkalma volt rá, hogy gyomrát elnémitsa, s talán szokásból is. Elfogták. Mikor kikerült a börtönből, ujra kozdte. Mert nem tudott elveszni.

Végre kitiltották a fővárosból, elment vidékre. Mint kivert kutya prédára lesve

éhtül lihegő ajakkal esatangolt faluról-falura.

Kőborlásában egy vándor komédiás csapatra bukkant, s menten kedve támadt ehez az élethez. Az igazgató gyenge szívű ember, megszánta s felfogadta.

Elhullik ott is egy-két száraz kenyér darab; ezelőtt a kőbor kutyák falták fel, jó lesz neki. Ha kevesellené, pótolja ütlegekkel. Kölesön fejében dolgozik, nem szorgalmasan, csak annyit, amennyit muszáj. A tunyaság gyakran a nyomor ikertestvére. Apránkint betanult pár primitív mutatványt pár elesépell élezet s most a társulat bohóca.

Meg is kaczagja, meg is dicséri a közönség s néha az igazgató is puhább kenyeret dob neki és nagyobb darabot. Az is megesik, hogy ha tulságos kemény a kenyér pár zavaros könyecsep meglágyítja.

— Alló hopp . . . Mirza hopp . . .

Egetverő kiabálás taps hallatszik kívülről a mutatványos bódéből. A közönség bámulatával adózik a csinos kokett lovarnö-nek, ki kaczeran üli meg a galoppozó paripát. Egy-két virágcsokor, narancs repül feléje s a hölgy bájos pukedlivel viszonozza a kedveskedéseket.

kások reggel 5 órától esti 7 óráig dolgoztak, megszakítva 2—3 órai pihenővel. Ennek méltányosságát belátták maguk a munkások is, mert soha sem panaszkodtak. Annál kevésbé, mert a több munkához képest nagyobb a bér is. Egy kőműves legény napi bére 2 K 40 f-től 3 K 20 f-ig. Ezzel szemben akárhány más ipari munkás alig keresi meg e munkabér felét.

Ezek után könnyű belátni hogy nem volt az igazság a sztreikolók pártján, mikor a munkaidőt 2 órával meg akarták csonkítani. Több bér csak több munka után járhat. Aztán aki az év egyik felében henyél, méltányos, hogy a másik felében pótolja legalább megközelítőleg az elmulasztott drága időt. Hisz az elvesztegetett 6 hónap nemzetgazdaságilag is tiszta veszteség. Kérdés azonban, hogy a szokásos reggel 5 órától esti 7-ig végzett munka nem haladja-e meg a munkás erejét, ami indokolhatná a munkaidő csökkentését? Eltekintve attól, hogy emberemlékezet óta ez volt az állapot, nemmel kell válaszolnunk akkor is, ha összehasonlítjuk a kőművesek munkáját másokkal, gazdasági munkásokéval. A béres cseléd ugyan csak az esztendőnek közel felében a nyári hónapokban hajnaltól, sőt 1—2 orrával virradat előtől alkonyatig nem könnyeb munkát végez a kőművesnél. Emellett a másik 6 hónapban sem ér rá helyélni. És 60 K az évi fizetése. Így és még sem sztreikol, sőt nem is gondol változásra.

Végül még az is érv a sztreiko-

lók ellen, hogy senki és semmi kényszer nincs arra, hogy más munkaadónál ne keressék sorsuk javítását. A kőműves ipar nincs helyhez, vagy kevés ipartelephez kötve. Az egész világon mindenütt építenek, minden városban, faluban szükség van építő munkásokra. Mődjukban áll hát más vidéken boldogulni, ahol méltányolni fogják igényeiket.

A jog, a méltányosság az, ami hiányzott a mi fiók sztreikunkból és ez okozta korai összeomlását. A félrevezetett jobb elemeknek mihamar be kellett látniok, hogy igényük alaptalan. A hullámok elcsendesültek. És szent lőn ismét a béke.

Az egész hecezből egy dolog maradt meg emlékünkből, az, hogy egykét fészkelődő szóvirága mily könnyen bírja feltüzelní a tudatlan tömeget. Ezt, — hisszük, — a rendőri hatóság is megjegyezte magának és gondja lesz rá, hogy csirájában és gyökeresen el vegye a kedvüket jövőben a hasonló dilettánskodástól.

A versenyről.

Ne tessék ám azt hinni, hogy a napokban lefolyt pécsi urlovasok versenyéről akarok e helyen referálni, hanem csak az ipar és kereskedelmi életben előforduló és ez üzletágak természetéből folyó versenyről szándékom röviden megemlékezni.

Az ily verseny alatt értjük közönséges egyszerű értelemben az iparos és kereskedők azon igyekezetét és törekvését, midőn egy és ugyanazon árut mérsékeltén olcsóbban bocsájtják a vevőközönség rendelkezé-

sére mint a másik, vagy ha az árnál különbség nincs is, úgy a versenyt a minőségre terjesztik ki. — Versenynek úgy az ipar mint a kereskedelem terén lenni kell, az nélkülözhetetlen úgy a fogyasztókra mint magukra az iparos és kereskedőkre egyaránt.

Verseny nélkül sem ipar sem kereskedelem felnem lendülhet virágzásnak nem indulhat hanem megmarad a régi kezdetleges stádiumban, megtartva ősi és maradi szokásait és tulajdonait, ki nem terjeszkedhet és ép csak a legszűkebb keretre szorítkozik. Verseny által jutnak csak a fogyasztók választékos áruhoz, olcsóbb árakhoz, csak ott, hol a verseny ki van fejlődve, szerezhettek be a szükségletek úgy, ahogy megkívánják és megkövetelik.

De ennek a versenynek csak úgy lesz meg a célja, úgy felel meg rendeltetésének ha a tisztesség határain belül mozog, ha kereskedőink és iparosaink csak oly eszközökhöz nyulnak, melyek érdekeiket sem anyagi sem erkölcsi tekintetben nem sértik csak oly módon vesznek részt, a versenyben, mely a kereskedő és iparos jóhírnevének nem árt az ugynevezett „szolid eljárásnak“ megfelelő és semminemű téves és hátrányos kombinációkra okot nem szolgáltat.

Mondom a versenynek ez a fajta csak jótékony hatással lehet úgy az iparra mint a kereskedelemre, mert ezáltal a vevőközönség érdeke van elsősorban előmozdítva, de emellett és ez a fő, erre fektendő a főszűly a versenyzők érdeke sincs veszélytetve legkevésbé sem. A forgalom ezáltal növekszik élénkül mely körülmény aztán más iparágok erősbödését is elősegíti ezekre is előnyös kihatással van.

De ha valaki végignézte azt a hajszát, melyet egy helybeli kereskedő a másik rovására rendezett heti piac alkalmával, mit gondol az, milyen fogalmataitok az magának a kereskedő világról általában.

Fülszólója voltam néhány erre vonatkozó épen nem hízelt megjegyzésnek és mondhatom pirulva sompolyogtam odébb, mert nem akartam tovább halgatni, hogy bűnhődik, illetőleg hogy szapuljak egyes ember helytelen eljárásáért az egész kereskedői osztályt. De vizsgáljuk csak meg a dolgot teljesen menten minden befolyástól, menten minden érdektől és bizony igazat kell adnunk azoknak, kik elvesztik ilyformán a kereskedők iránti bizalmukat, azoknak nem hisznek és így aztán az ártatlannak is szenvedni kell, meg kell éreznie neki is, ez áldatlan állapot káros következményeit.

Sohasem volt az szokásban legalább mióta emlékszem nem, hogy helybeli rendes üzlettel bíró kereskedők hetipiacz alkalmával kiálljanak áruikkal a térre és ott más hasonminőségű üzlet elé rakva fel sátorát, kárt igyekeznek az illetőnek csinálni. — Nagyon természetes, hogy az a kereskedő, ki nek üzlete elé raknak elárúsítás céljából oly árut, mely nála is feltalálható összetett kezekkel ezt nem nézheti, hanem szinte kényszerítve van maga is bármily kelemetlen rá nézve, kipakolni, kirakni az áruját az utcára és ott bocsájtani áruba.

Itt kezdődik aztán az ugynevezett tisztességtelen verseny, mely a kereskedelem óriási hátrányára van, ennek veszedelmes rákfenéjét képezi. Az árak ilyenkor csodá-

Bumm . . . bumm . . .

A trombitás zenekar rázendít egy elavult német marsot fülsértő hamis hangokon. Most kell következnie a bohócnak, de nem mutatkozik sehol. Az igazgató dühösen szitkozódik.

— Gaz kölyök, hol ténferegsz? Előre mars!

Lovagostorával dühösen arczába sujt az alvónak. Ez ijedten felriad, s arczához kap, hol véres nyomot hagyott a szíjkorbács. Szemeit, mint az üldözött vérszomjas vadét vér futja be, s tétovázni látszik, hogy kinzójára vesse-e magát s össze marczangolja fogaival.

— Meg ne üssön többet . . .

— Nyomorult féreg, még fenyegetni mersz? A piszokból szedtelek fel . . .

Vállon agadta a fiut s erőteljesen lödítött rajta, hogy lebukott a kocsirol.

Ez gyorsan feltápáskodott s piszkos markával egy könyvet morzsolt szét festékes arczán. Azután daczos léptekkel bekulogott a köröndbe.

Hahaha A közönség mulat. Nem győz kaczagni a sok tréfának s bak-

ugrásoknak mit a „jókedvű“ ló produktát,

— Uraim! Clovn mint mű zsoké!

Egy csontos szürke ló vágtat körül a köröndben nyereg nélkül. A fi remegve tekintett a tajtékozó állatra s izgatottan áll helyén.

— Rajta Clovn!

Az igazgató parancsoló tekintete találkozott az övével s a nyomorult feltette mindennapi száraz koncát. Mikor irányába ért a ló, feléje szaladt és sörényébe fogzva hátán termelt.

— Hopp Mirza . . .

Az igazgató korbácsával végigvágott az állaton, mire ez megbokrosodva hirtelen félre ugrott.

Clovn megtette utolsó szalto mortaléját.

A nézők ajkain a rémület kiáltása lebbent el s egy emberi test feküdt véres fejével elterülve a pondon élettelenül . . .

Csaba.

latos mód alá szállnak mert a két kereskedőt most már csak egymással veszekedő felnek lehet tekinteni és így felizgatott kedélyükben minden eszközt felhasználnak, hogy ezéljaikat elérjék egyik a másiknak kárt tegyen, hogy egyik a másikat leszorítsa. — A fogyasztóközönségnek persze jól jön az ilyen alkalom, de hazaérve gondolkodni kezd e felett és bizony feltűnik neki mindjárt hogy máskor mennyivel többet kellett neki ugyanazon áruért adni és így önkéntelenül is arra a meggyőződésre jut, mily oriai összeget nyernek a kereskedők, hogy kizsákmányolják a fogyasztókat, mikor most, midőn egyik a másikat marja ily olcsón tudnak adni és mégis keresnek mellette, mert haszon nélkül csak nem árusít senki sem. — Arra persze nem is gondolnak az illetők, hogy ily alkalommal bizony nyereségről szó épen nem lehet, hanem csak ennek ellenkezőjéről. — A versenynek ezt a nemét kereskedői körökben „piszkos konkurrencziának“ nevezik. Hovavezett ez tehát, mily eredményeket, mily áldatlan gyümölcsöt terem a tisztességtelen verseny?

Nem is szólva arról, hogy a kereskedő úgy erkölcsi mint anyagi érdekein súlyos vágást ejt ezáltal, de amire mindenkinek törekednie kell és melyet megszerezni oly nagyon de nagyon nehéz, a vevő közönség bizalmát, ezt veszti el, pedig ez nagy dolog, mert ez az egészséges alapja minden vállalatnak, erre kell annak épülni, hogy az szilárd és virágzó lehessen.

De a tisztességtelen verseny alatt nem csak ezt az egy esetet kell ám érteni, hanem annak igen sok faja és formája van a mely nemcsak a kereskedőkre és iparosokra, hanem magára a vevőközönségre is káros hatással lehet. A tisztességtelen verseny ezen nemének meggyűlöltására, mely a közönség kizsákmányolására, becsapására irányult, gondoskodik ez év július hó 1-én életbelépő, megrendelések gyűjtéséről szóló törvény is.

Nem akarok azonban ezekkel most foglalkozni, nem akarok ez irányban tovább kiterjeszkedni, elég szomorú jelenség, hogy az említett egy esetről is volt anyag és alkalom beszámolni, különösen most, a jelen viszonyok közepette, mikor a pangás és hanyatlás minden oldalon oly eklatáns módon nyilatkozik.

A helyett, hogy kereskedőink és iparosaink, mérlegelve a mostoha gazdasági viszonyokat, úgy mint máshol segíteni igyekeznek egymáson, a szövetség eszméjét töreksenek megvalósítani váltvetve munkálkodnak, hogy a helyzeten tőlük telhetőleg javítsanak, könnyítsenek, egymás ellen áskálódniak, felhasználva a legnegyeten több a legcsunább eszközöket is, észre sem véve, hogy bizony sok esetben, ezáltal saját maguk alól is vágják a fát.

Mikor nálunk még mindig oly előítélettel viseltetnek a kereskedő osztály iránt, mikor még oly nehéz megértetni sokakkal, hogy egy kereskedőnek mi is a hivatása, rendeltetése, nem szabadna ily dolgoknak előfordulni, mely a viszonyok jobbra fordulását épen nincs hivatva előmozdítani.

Sokkal szebb, sokkal nemesebb tehát, ha békesen megfér egyik a másik mellett s közös erővel igyekeznek a helyzeten

javítani, vagy ha e közös munkálkodás nem lehetséges, úgy haladjon mindenki a maga útján külön-külön, üzletének emelésére annak szélesbbitésére és kiterjesztésére csak oly eszközökhöz és módokhoz folyamodjék mely a kereskedői tisztességgel összeütközésbe nem jön.

Ez az igazi és helyes utvonal az üzleti verseny terén, mely mellett sem a vevő sem az eladó megkárosítva nem lesz.

ö.

Előfizetési felhívás.

Tisztelettel felkérjük mindazon t. előfizetőinket, akiknek előfizetésük le járt vagy e hó végével jár le, valamint azokat, kik az előfizetési díjjal hátralékban vannak, hogy az előfizetést megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel.

**Tisztelettel
a Kiadóhivatal.**

H I R E K.

— **A szigetvári önk. tűzoltó egyesület** e hó 16-án d. e. 10 órakor tartotta a városház termében XVII. évi rendes közgyűlését, melyre a tagok szép számmal jelentek meg. Miután *Hegyessy János* elnök elfoglaltsága miatt meg nem jelenhetett, helyette *Vargha Sándor* főparancsnok nyitotta meg és vezette a gyűlést. Amely egész csendesen a legnagyobb rendben folyt le. A főparancsnok üdvözlé a jelenlévőket a gyűlést megnyitá és felkérte a pénztárnokot a pénztári jelentés felolvasására. A pénztári jelentés igen kedvező volt, miért is *Weichart Endre* pénztárnoknak a példás gazdálkodás, valamint buzgó tevékenységeért, a főparancsnok indítványára köszönetet mondottak. Nemkülönben nemeskeblű adományaiért a következőknek is jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a közgyűlés u. m. gróf *Andrássy Aladár* gróf *Festetics Imre* *Perezel Vilmos* nagybirtokosoknak, valamint a *Fonciere* biztosító társaságnak. Ezután *Vargha* főparancsnok jelenté, hogy *Laufer Mór* szivattyus osztály parancsnok, ki a testületnek alapítása óta buzgó tagja volt, Szigetvárról eltávozik miért is oda adó szolgálata és működéseért neki elismerését is jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a közgyűlés. Következett az üresedés bejött osztályparancsnoki tisztség betöltése, melyre egyhangulag *Verbőczy János* volt segéd tiszt lett megválasztva. Végül *Magyar József* titkár olvasta fel az évi jelentést, melyben többek között a parancsnokság az összes működő tagoknak példás magaviseleteért elismerését nyilváníttotta. A tiszti karban a fenn említett változáson kívül, más változás nem történt. Maradtak a régiek. A közgyűlés d. e. fél 11 órakor ért véget. Lapunk jelenlegi tere nem engedi, hogy bővebben számolhassunk be, miért is ezt itt általánosságban adtuk, mert jövőben ugyanis szándékunk van bővebben foglalkozni e humánus egyesület dolgaival. Elismerésünket nyil-

vánítjuk az egyesület parancsnokságának valamint a buzgó tagoknak, áldás kísérelje és Isten segítse őket kötelességük teljesítésében.

— **Elgázolás.** E héten kedden este 6 órakor ifj. *Hutter* Ferencz tótkereszturi lakos 2 éves kis leányát *Schmelás József* ugyan ottani lakos *Staller* Ferencz nevű kocsisa elgázoltatta. Az esetről jelentést tettek a járásbírósnál, és másnap d. u. 3 órakor boncolták föl a korán sirba szállt ártatlan kisgyermeket.

— **A köművesek nem dolgoztak** hétfőn a polgári iskolánál. ez nem tűnt volna fel senkinek, mert már több napon át azelőtt is amint mondják, terv és anyag hiányán szünetelt a munka. De most dolgozhattak volna, de nem akartak. A munkaidő leszállítását követelték és emiatt sztreikoltak. Kora reggel bepálinkázva néhány vezetővel az épület előtt csoportosultak és akik dolgozni akartak azokat akarták néhányan megakadályozni. — Erre egész népesödület keletkezett. Mire jelentést tettek a főszolgabírósnál ki a rendetlenkedők megfékezésére a rendőr és csendőrséget kirukoltatta. Sikerült is a főbírósnak ki szintén megjelent a helyszínén a rendet csakhamar helyre állítani, de azért az utcát mégis egész nap szuronyos rendőrök állták el. Akik néhány ittas köműves legénynyel bajlódtak a nap folyamán. — A munkások azt követelték, hogy reggeli 5 óra helyett ne esti 7 óráig, hanem 6-tól 6-ig dolgozzanak. Ezt kérték megadni az építőtől. Ki azonban kérésüket nem volt hajlandó teljesíteni. Délután azonban sikerült egyezsége lépni a munkásoknak *Osesodál János* építővel, ki nekik 1 óra munkaidő elengedést adott. Mire másnap már vigan haladt a munka. Különben lapunk mai vezércikkke bővebben foglalkozik az esettel, itt csak a száraz tény minden kiszinezés nélkül adjuk.

— **Elfogott jó madár.** Folyó hó 12-én éjjel *Kovács Antal* (Szüts Tancsi) az ismert jó madár *Haragovics János* rendőrnél tett látogatást. Behatolt a széna pajtába, s onnét több női ruha neműt elloptott köztük egy szoknyát 5 frt értékben, s a lopott holmival Denesházára ment. — A meglopott rendőr neszt vette másnap, hogy Szüts Tancsi Denesházán van, s ekkor *Nyáry Lajos* rendőrbiztossal ki ment a faluba ahol este 8-9 óra között a koresmában sikerült is elespíniök a tolvajt, ki már induló félben volt. De a szoknyát már egy vásárról jövő tekfalafusi embernek eladta. A rendőrség a csendőröknek adta át a tolvajt, kit már a szigetvári járásbírósnak 3 hónapra el is ítelt. Legalább békében leszünk 3 hónapig.

— **Gyilkosság.** F. hó 17-én virradóra Nemes Pátró községhez tartozó szőlőbegyben lakó *Dömötörfi Bodri Józsefet* meggyilkolva találták lakásán. — A tett oka a körülményekből ítélve bosszú műve. A vizsgálat és nyomozás erélyesen folyik és eredménytel kecsgett.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult számában megirtuk, hogy a temetőben öngyilkossá lett *Vizler József* felgyógyulásához nincs remény a mi még az nap be is teljesedett mert az esti órákban meg halt. — Az öngyilkosság főoka pedig mint illetékes helyről értesülünk, gyógyíthatatlan betegség volt.

— **Pofzkodás az utcán.** Az újabb időben, bizony nagyon lábra kapott egyes kereskedők közt a tisztességtelen verseny. Ezt igazolja a péntek reggeli eset is. *Kohn* Jakab kereskedő nem nézhette jószíval hogy hogy ifj. *Sinder* Ármin a „fekete kutyás“ neki konkurens lett. Mert *Singer* is egyes kereskedő és ő is árul porcellán stb. féle dolgokat. — E fölött méregbe jött *Kohn* és a fekete kutyás bolt elé sátorot esínált és *Laufer* Béla megbízottja által árultatta ott a képeket, tükröket és porcellán edényt. Mit tehetett erre *Singer* mást-mint ő is méregbe jött, miután *Kohn* már párszor megeselekedte ezt a stiklit. Pénteken reggel 6-7 óra közt ki ütött köztük az angol-bur háboru. *Singer* felszolitotta *Laufer* a távozásra hogy hordja el a sátorfáját, de *Laufer* nem volt hajlandó hanem *Singer* nek akart menni, ezt láva *Rein* Ernő *Singer* segédje, bősziült oroszlánként ugrott ki a boltból és a dolog vége az lett, hogy *Laufer*rel kölesönösen elpofozták egymást az utcán.

— **Utonállás.** Szerdán este *Farkas* Mihály helybeli napszámos Turbékba *Perezel* Vilmos földbirtokoshoz a postáról 1 csomagot vitt s utközben *Berta* András polgárral találkozott, kivel együtt beszélgetve haladtak az uton. Egyszer azonban csak eléj k állt *Kolovics* József esősz ki baltával és forgópisztolylyal volt szolgálatában felszerelve, s meg állította a békén haladó két atyafit, követelvén *Farkastól* a csomagot, hogy ő majd át adja az uraságnak. (Bizonyára jó borra való reményében.) Pedig már eléggé be volt rugva a esősz, amit az is bizonyít, hogy *Farkas* miután nem adta át a csomagot és ellépett *Bertával*, ekkor *Kolovics* a forgópisztolyával 3 szor a menekülők után lőtt. *Farkas* az esetről jelentést tett a csendőrségnél.

— **Verekedő csikósok.** Az alsó legelőn 2 külön csoportban legelteték a lovakat pénteken d. e. 9-10 óra között *Berta* András és *Máretics* János csikósok, kik egymással valami fölött össze szólalkoztak. A dolog vége itt is verekedés lett. Ugyanis *Berta* János csikós bojtár furkós botjával úgy vágta fejbe *Máretics*et hogy feje behorpadt, s rögtön elborította a vér. De *Máretics* sem maradt adós, mert ő is vissza adta a kölesönt és ezután pedig mindketten, véresen jöttek be a városházhoz jelentést tenni a párosviaszkodásról.

— **Elfogott katona szükevény.** A múlt hó 28. szökött meg az 52. gyalog ezredtől Pécsről *Radics* Károly közlegény, ki azóta bebarangolta Slavóniát és Somogy megyét. Három nap óta pedig a turbéki hegyen *Lélek* Gábornál *Solti* Gyula vinczellérjénél tartózkodott. A szökést *Károlyi* Mihály hegyes esősz jelentette fel a csendőrségnél. Tegnap fogták el. *Radics*nak már ez a 2. szökése, holott utolsó évét szolgálja egyszer már 4 hónapig volt távol, ezért 6 hónapi garnisons fogságot kapott, mert akkor civilbe volt érdekes, hogy az oldalfegyvert és ruháját vissza küldte az ezredének. — Most pedig *Jókai* tér 2 sz. alatt lévő *Molnár* Anna szakácsnénál töltte az éjjt, hol megkésített és többé nem mert vissza térni. Még tegnap este *Ruit* őrsvezető és *Geréb* csendőr kísérték el Pécsre az ezredéhez a szökött katonát.

— **A szigetvári csendőr őrs czéllövészete.** Tegnap d. e. 10 órakor tartotta meg a vár mellett az évi szokásos czéllövészetét *Fischer* József hadnagy vezetése alatt az itteni őrs. Mely alkalommal 78 lövés közül 60 találat volt, — ami valóban igen szép eredmény. Különösen *Kacsicz* hadpród remek szép lövéseit említjük fel kinek 30 lövése közül 25 talált célt.

— **Egy arany szívet 1 koronáért.** E hó 12-én együtt mulattak a „Fortuna“ vendéglőben *Klonber* József és *Franberger* Ferencz bábos segédek. A mulatság végével azonban nem csak a nóta és a bor, hanem a pénzük is elfogyott a mézeskalácsosoknak. A bábosoknak sok szívük van, de aranyszívet bábosnál találni, az mégis ritkaság számba megy. Pedig *Franberger* a mulatság végével kivett 1 rövid női arany óraláncot, melynek végén egy arany szívre zománczott angyal fej van és a láncot szívvvel egygyütt *Buday* Pál ottani házi szolgának el is adta 1 koronáért. A vendéglősnek feltűnt a dolog és jelentést tett az esetről. A csendőrök vallatásra fogták a bábost ki azt vallotta, hogy a láncot, pár hóval ezelőtt *Steier* országban találta. A láncot, melyet a szakértő 32 koronára becsült, el kobozták, s a járásbírósnál van elhelyezve. Vizsgálat folyik.

— **Betöréses lopások.** E hó 15. éjjel a „Szarvas“ vendéglőben *Somogyi* Jánosnál több lóhajcsár kapott éjjli szálást, valószínű, hogy azok közül egy követte el a lopást. Betörte ugyanis a konyha ajtón lévő ablakot s így behatoltas oda, ahol egy rézcsapot és a szekrényből női és gyermek ruhát lopott. Amint a *Basa* utcán ment ki a rét felé ott el is ejtett 2 darabot. Ugyancsak ez éjjel *Tótszentgyörgyön* is lopás történt. 1 kamrát törtek fel a tolvajok, de ezeket 2 ottani polgár vette üldözöbe akik utközben találkoztak a szigetvári tolvajjal ki őket meglátva eldobta batyuját, s vad futásnak eredt. A tolvajok ismerősek, de megugrottak de remélhető, hogy az erélyesen nyomozó csendőrségnél sikerül őket mihamar kézre keríteni.

Névy Zoltán dr. Bárvarth Gyula
főszerkesztő. felelős szerkesztő.
Kozáry Ede
laptulajdonos és kiadó.

NYILT-TÉR.

Ezen rovat alatt közltekért a szerkesztőség nem vállal felelőséget.

Nyilatkozat.

A nemrég mult időkben volt *Szent-Lászlón* egy segéd jegyző, *Matkovics* Lajos. Tehetséges, szellemes és a társaságokban lekötő modorú, ur embernek mutatkozott be, ugyannyira, hogy — támaszkodva princípálisa dicséreteire is — őt egy alkalommal, midőn egyik jobb jegyzőség megüresedett, egyik befolyásos és előkelő családnál pártólólag is ajánlottam, sőt megválasztására dolgoztam. De biz ez a fiatal óriás csakhamar kezdte elveszíteni a szent-lászlói publikum előtt a beléhelyezett bizalmat, s annyira ju-

tott, hogy elmenetelének idejében beszédjeit szavait senki komoly számba nem vette. Távozásra után csakhamar szárnyra kelt a hír, hogy röpiratban támadta meg volt princípálisát, a szent-lászlói jegyzőt, melyben annak rovására adóügyi sikasztási vádat pengetett. Nem érdeklődtem a dolog iránt, és arra gondoltam hogy az ő kiismert „pumpolási“ hajlama lököldzik.

Más fordulatot vett azonban az ügy!

Megtudtam hogy a röpirat nemcsak a jegyzőt, hanem a főbíró és *Biederman* családot is érinti, és megtudtam, hogy valami szélhámos e röpirat gyártási munkát nekem tulandonítja, és egyes „jóakaróim“ nevem befekeltetésére a röpiratnak általam való megkésztési híret terjesztik.

Utána néztem a dolognak, megszereztem a kérdéses nyomtatványt, s mondhatom midőn a szennyes iratot átolvastam, megbotránkozással gondoltam azon *jellemtelen rágalmazóra*, ki nevemet és tollamat ilyen piszkos irattal összekötetésbe hozni merészkedett.

Jellemem nem tür ilyen mocskot: kijelentem tehát az aljas módon félrevezetettek felvilágosítására a következőket:

1.) A szentes iratban megsértett egyéneket. — Főbíró és *Biederman* családot jobban tisztelem, mindsem ellenük, ha velük bármilyen összeütközésem volna, is ily piszkos fegyverrel harcolni tudnék!

2.) Eddigi irodalmi működésem felmutathatja, hogy akkor is, midőn tollharcot kellett vívnom, az ostorozást is csak kesztyűs kézzel, és soha durva módon, kezeltem.

3.) Az a *Matkovics*, ha csak segédjegyző is; bir oly kvalifikációval, hogy ilyenemű iratot önmaga megszerkesszen, mert általános képzettségét tagadni nem lehet; a főbírói hivatal ismeri azon bombáit, melyekkel már előbbi helyeiről a közigazgatás mostani rendszerre ellen táplált haragjában már több ízben erősen lövöldözött, az íróvilág pedig ismeri őt, mint olyant, a ki évek során át egyelőkelő elzlap szerkesztője s több lapnak munkatársa volt; — ily tehetőség nem szorul arra hogy gondolatainak papíra rakásában neki bárki is segédkezzék; — viszont:

Sokkal önállóbb és nyiltabb ember vagyok, mintsem, ha bárkivel szemben is támadó állaspontra helyezkedem, mások köpenye alá burkolódnék. Eddigi tetteim rég bizonyítják ezt. Ha tehát én akartam volna a főbíró stb. ellen hadilábra lépni, megtettem volna (persze, ha okom volna rá) ezt önmagam, nyilt süveggel, holmi *Matkovics*-féle emberek közreműködése nélkül is!

Mind ezen kijelentéseim után nyiltan kimondom, hogy az, legyen az bárki, a ki nevemet ezen szennyes irattal összefügésbe hozta, s annak megkésztéséhez bárminemű és módú közreműködésemet állítja, *teljesen koholt valótlanosság piszkójával dobálódzik, s mint ilyent én a nyilvánosság előtt aljas rágalmazónak jelentvén ki megvetéssel illetem!*

Somogy-Szent-Lászlón, 1901. május 15.

Gosztonyi Jenő
plebános.

1287

tkv. 1901

Árverés hirdetményi kivonat.

A szigetvári kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Nádi József darányi lakos végrehajtatóknak Nagy Erzsébet darányi lakos végrehajtást szenvedő elleni birtok közösség megszüntetése és jár. iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a szigetvári kir. járásbíró) területén levő Darány község határában fekvő a darányi 1340 sz. tjkvben A I. alatt felvett 169 hrsz. ingatlanra a bírói árverést 833 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenebb megjelölt ingatlanra az **1901. évi július hó 16-ik** napján d. e. 11 órakor Darány község jegyzői iródájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% vagyis 83 korona 30 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szigetvár 1901 évi április hó 26. napján.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Vásárhelyi
kir. albiró.

348 szám.
1901. vh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbíró 1901. évi V. 51/3 számú végzése következtében Preis Márk nasiczai lakos javára Pelhter Vilmos és neje baresi lakosok ellen 110 K s jár. erejéig 1901. március hó 28-án foganatosított kielégítési végrehajtás után felülfoglalt és 968 K becsültkövetkező ingóságok u. m. szobabeli butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverezésnek a szigetvári kir. járásbíró 1901. évi V. 51/3 számú végzése folytán 110 K tőkekövetelés ennek 1900

évi okt. hó 10-től járó 6% kamatai és eddig összesen 24 K 70 fben bírólag már megállapított költségek erejéig **alperes lakásán Barcsón** leendő eszközzésére **1901. évi május hó 22 napjának dél utáni 3 órája határidőül kítűzetik** és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§. értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szigetvár, 1901. évi május hó 4.

Boncz Lajos

kir. bir. végrehajtó.

1359 sz.
tkv. 1901.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szigetvári kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szigetvári takarékpénztár végrehajtatonak Csordás József darányi lakos végrehajtást szenvedő elleni 1140 korona tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szigetvári kir. járásbíró területén levő Darány község határában fekvő darányi 1819 tjkvben felvett A I 209, 351, 1004, 1028, 1335, 1798, 1798, 2026 és 2387 hrsz. ingatlanokból álló 1/2 kültelekre az árverést 3480 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlanok az **1901. évi június hó 19-ik napján délelőtt 11 órakor** Darányban a községi jegyző iródájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-t vagyis 318 koronát készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szigetvár, 1901. évi április hó 27. napján.

A szigetvári kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Vásárhelyi
kir. albiró.

Kozáry Edénél kapható

XXII-ik jótékonycélu
magyar állami sorsjegyek

darabja **4** korona

huzás 1901. június 28-án.

☼ Főnyeremény 150.000 korona. ☼

☼☼☼☼☼ Szab. tinta írást
ltató kövek. ☼☼☼☼☼

Elejtett vad szállításához
szükséges származási
igazolványok. ➡

Adókiivetési lajstrom.

Legujabb

kath. egyházi énekeskönyv 34 fillér.

**Franklin társulat kiadásában
megjelent**

Falusi könyvtár

I kötet I kor.

Olcsó könyvtár

I kötet 20 fillér.

Egy amerikai legujabb

Sokszorosító készülék

kezelése a legegyszerűbb meglepően szép 40-80 tiszta levonatott ad, s hideg víz mosással azonnal újra használható tintával s kellekkel saját árban 12 frtért.

Kapható Kozáry Edénél.

Eladó

esetleg bérbé adandó az árok utczában lévő néh. **Talián** István örökösinek tulajdonát képező ház és melléképületek úgy mint: istálló, pajta és magtár — Valamint a pécsi országu-
tra kinyúló házhely és kert.

Bővebb felvilágosítást ad:

Bárvarth Gyula

gyám és meghatalmazott.

Jobb és megbízhatóbb gazdasági- és kerti magvak

nem léteznek, mint a minőket
27 év óta szállít

MAUTNER ÖDÖN

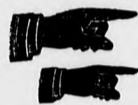
cs. és kir. udvari magkereskedése
BUDAPESTEN

Irodák és raktárak: } VII. Rotenbiller-utca 33.
Elárusító } (Közuti villamos megállóhelye.)
helyiségek } VI. Andrászi-ut 23.
(A m. kir. operával szemben.)
226 oldalra terjedő kéges árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küldi.

A cseri

kihasított és már régebben művelés alatt álló 3 hold szántóföld jutányos árért eladó.

legelőből

Bővebb értesítést a kiadóhivatal ad.

Nélkülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

Pserhofer J.
VÉRTISZTÍTÓ LABDACSAI

Évtizedek óta elvannak terjedve az egész világon s kevés azon család, a hol ez a páralan házi gyógyszer hiányzik.

E labdacsokat az orvosok különösen az oly bajoknál ajánlják, amelyek nehéz érzéstésnek s d g r á s n a k következményei, mint pl. zavar az epe- és sárgaság, májfájdalom, szék- és vizeletzavar, ar nyél stb.

Vértisztító hatásuknál fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak vers eg nye p esetében s az ebből származó bajoknál, mint égés f fájás, láz stb. E vértisztító labdacso nagy d o n y o, h o y székben hatnak, fűlélmát nem okoznak s így a leggyöngébb szervezetekkel bíró egyének, sőt gyermekek is bátran használhatják.

Használati utasítás:

1 doboz, mely 15 labdacsoból áll 21 kr.
1 tekerés, mely 6 doboz 1 frt 05 kr.

A pénz előzetes beküldése után bérmentve:

1 tekerés	1 frt 25 kr.
2 tekerés	2 frt 30 kr.
3 tekerés	3 frt 35 kr.
10 tekerés	9 frt 20 kr.

Egyedüli készítő és székírdési főraktár:
Pserhofer J. gyógyszerész
Bécs, I. Singerstrasse 15.

Eltérjedés g k n é f o g y o e l a d o c s o k a l e g k i r b o r z á b b a r k t a r a k n a s r a k t a r a k a l l i t a n a z o t n k t e a n e n k i o s k P S E R H O F E r v e t i z t i t o l a b d a c s o k a t k i r n e s o s k a z o t v o l t a m e y k d o b o z o k n a k f e d e l e n p i r o s s z e m b e n „P S E R H O F E R” k e z i r a s a l a t h a t o.

Nélkülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

**Hirdetéseket jutányos áron vesz fel
a Kiadóhivatal.**